

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho

Partizánske-mesto

XVIII. ročník

číslo 1/2020

„Nový rok bude DOBRÝ presne v miere,
v akej každý prijme DOBROTU Boha,
ktorú Ježiš priniesol na svet.“

Pápež František

Šírimo za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Jasličky - betlehem v
čase Vianoc
strana 3

Týka sa nás

Koniec roka u
kresťanských seniorov
strana 4-5

Zaujalo nás

Posolstvo Svätého
Otca Františka k
Svetovému dňu
pokoja
strana 5-6

Zamyslenie

Zamyslenie na sviatok
Panny Márie,
Bohorodičky: Titul
strana 7

Slávnosť Zjavenia
Pána
strana 8

Úvaha o viere a krste
strana 9

Týka sa nás

Hľadanie jednoty po
celý rok
strana 10-11

Novoročný vinš

Nech sa starosť všetka zruší a nech vládne pokoj v duši. Čo bolelo, nech sa zhojí, čo tešilo, nech sa zdvojí. Tohto roku na začiatku máme k Bohu prosbu krátku: Nech sa vám dni šťastia množia, nech vás chráni ruka Božia! Rok nový spokojný, šťastlivý a hojný, na tele, na duši, daj, Pane Ježišu.

Požehnaný a milostivý celý nový rok želá a zo srdca vyprosuje všetkým čitateľom redakcia Pútnika.

Pozvánka

Pozývame všetkých ľudí dobrej vôle na novoročný koncert speváckeho zboru Pramienok dňa 1.1.2020 o 16,30 hod. v kostole Božského Srdca Ježišovho v Partizánskom.

Liturgický program Svätého Otca na január 2020

V prvý deň roka 2020, v stredu 1. januára, ktorý bude zároveň 53. svetovým dňom pokoja, bude Svätý Otec v bazilike predsedáť Eucharistii o 10. hodine.

V pondelok 6. januára na Slávnosť Zjavenia Pána, ľudovo nazývanú Traja králi, bude pápež sláviť svätú omšu o 10.00, rovnako v bazilike.

V nasledujúcu nedeľu 12. januára, ktorá je Slávnosťou Pánovho krstu, Svätý Otec udelí krst niekoľkým deťom pri svätej omši, ktorú bude sláviť v Sixtínskej kaplnke o 9.30.

Liturgický kalendár

- 1.1. - Panny Márie Bohorodičky
- 5.1. - 2. nedeľa po Narodení Pána
- 6.1. - Zjavenie Pána (Traja králi)
- 12.1. - Nedeľa Krstu Krista Pána
- 19.1. - 2. nedeľa v cezročnom období
- 26.1. - 3. nedeľa v cezročnom období

Jasličky - betlehem v čase Vianoc

Na začiatku adventu pápež František poslal do Izraela dar. Bola to relikvia, ktorá pochádzala z časti Ježišových jasličiek. Tieto boli uložené v jednom z rímskych chrámov až do tohto dňa spomínaného posielaného daru do Izraela... S relikviou akoby sa vrátili jasličky do Betlehema v Izraeli, kde sa narodil Ježiš z Nazareta. Tam budú vystavené v kostole sv. Kataríny, ktorý spravujú františkáni. Pri tejto príležitosti pápež František napísal aj **List o význame Ježišových jasličiek**. Zverejnil ho na prvú adventnú nedeľu a reaguje v ňom na rok 1223, kedy sv. František Assiský v stredotalianskom meste Grecciu vytvoril prvý živý Betlehem. Pripravil ho s ľuďmi pred skaliskom v Grecciu, ktoré pripomínalo ako jaskyňa jaskynku v Betleheme, kde sa narodil Ježiš, teda miesto, ktoré sv. František navštívil pri svojej púti do Svätej zeme. Jeden z prvých životopisov tohto svätca uvádza, že na mieste, kde boli jasličky sa objavuje kňaz a slúži v jasličkách sv.

omšu. Legenda uvádza, že po jej odsľúžení v spomínaných jasličkách sa zjavuje Dieťa Ježiš. Ľudia odchádzajú domov rozradostení a vzniká tradícia stavania betlehemov - jasličiek doma v rodine, v školách, firmách, mestách i obciach. Za zmienku stojí aj skutočnosť, že tento apoštolský list o význame jasličiek pápež František podpísal po tichej modlitbe v jasličkovej jaskynke.

V zmysle spomínaného apoštolského listu od pápeža Františka, ktorý vrelo odporúčam prečítať si, chcem vám zaželať radosť z „podivuhodného znamenia vianočných Ježišových jasličiek...“ Ony sú drahé nášmu kresťanskému ľudu a nielen jemu. Nech v nás vyvolávajú úžas a evanjelióvu radosť z vtelenia Božieho Syna, ktorým je Ježiš.

Veľa radosti, šťastia a zdravia, Božieho požehnania a sily aj v novom roku 2020 vám v modlitbe vyprosuje

Vladimír, dekan

Koniec roka u kresťanských seniorov

Tak ako sa blíži koniec roka, ktorý predznamenáva adventné, ale hlavne najkrajšie sviatky roka, Vianoce, tak sa aj naplňa program nášho klubu. Vo štvrtok 21.11. sa zopár našich členov zúčastnilo

očakávaní narodenia malého Ježiška v betlehemskej maštaľke. Začiatok decembra je poznačený spomienkou na známeho svätca sv. Mikuláša. V našom klube sme si ho pripomenuli vo štvrtok 5.12., keď medzi našich členov v klubovni zavítal sv. Mikuláš. Obdaroval prítomných svojimi darčekom a oni ho zasa privítali pesničkami či básničkami. Stretnutie so sv. Mikulášom bolo obohatené pozdravom a vinšom pre

veľmi vydareného koncertu „Moravia bez hraníc“ v hoteli Vila Anna v Trenčianskych Tepliciach na pozvanie pána Miloša Nemečka, hlavného predstaviteľa občianskeho združenia „Bagar“, ktoré tento koncert usporiadalo. Na koncerte vystúpili hudobné skupiny Notečka, seniorsky folklórny súbor Machnáč a heligonkár Jožko Halák z nášho mesta so spevákom Milanom Oravcom.

O týždeň neskôr, tesne pred začiatkom adventu, sme rok zakončili posedením našich členov v reštaurácii Salaš s malým občerstvením, s trochou spevu či tanca. Celkom slušne a dôstojne sme sa pobavili pred adventným obdobím, časom

tých našich členov, ktorí si v novembri pripomenuli svoje životné jubileum - narodeniny.

Toto obdobie sa nieslo prípravou na výstavu betlehemov, ktorú sme pripravili v spolupráci so Spojenou školou J. A. Baťu. Slávnostné otvorenie výstavy bolo v pondelok 9.12. o 13,00 hod. Otvorenie bolo obohatené o veľmi pekné vystúpenie detského súboru „Slniečko“ pri 4. ZŠ pod vedením manželov Kmeťovcov. Svojou

návštevou nás poctili aj naši duchovní otcovia, vdp. dekan Vladimír Farkaš a vdp. kaplán Martin Mihál, ktorý miesto výstavy požehnal a modlitbou a požehnaním slávnostné otvorenie výstavy betlehemov aj zavřil.

Na našich stretnutiach a zasadnutiach výboru sme tiež pripravovali program klubu na budúci rok 2020, ktorý je rokom priestupným. Tento rok zakončíme posedením, ktoré už tradične máme v reštaurácii ULITA a tentoraz to bude v sobotu 28.12.2019. Poďakujeme Pánu Bohu za uplynulý rok s prosbou o požehnanie pre rok budúci 2020.

Drahí bratia a sestry, keď sa vám dostane do rúk toto číslo Pútnika, budeme sa nachádzať vo vianočnom čase. Prajem všetkým vám, vašim rodinám, celej našej farnosti v mene svojom aj v mene všetkých našich členov požehnané vianočné sviatky. Nech malý Ježiško prinesie do našich rodín hodne zdravia, šťastia, ale hlavne hodne lásky. Po celý budúci rok nech všetkých sprevádza Božie požehnanie a orodovanie Matky Božej nech pociťujeme počas celého budúceho roka. A náš život kiež by sa niesol v znamení výroku proroka Izaiáša (40, 21-31) „Tí však, čo dúfajú v Pána, dostávajú novú silu, získavajú krídla ako orly, utekať budú a neustanú, budú putovať a neomdlejú.“

Zaroveň dávame do pozornosti opravu v časti článku uverejneného v minulom čísle Pútnika o počte platiacich členov klubu v počte **144**. Za nesprávne uvedený údaj sa redakcia ospravedlňuje.

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

Posolstvo Svätého Otca Františka k Svetovému dňu pokoja

Posolstvo Svätého Otca Františka k 52. svetovému dňu pokoja, ktorý sa v Cirkvi slávi 1. januára.

Dobrá politika je v službe pokoja „Pokoje tomuto domu“

Keď Ježiš posielal svojich učeníkov na misiu, povedal im: „Keď vojdete do niektorého domu, najprv povedzte: ‚Pokoje tomuto domu!‘ Ak tam bude syn pokoja, váš pokoj na ňom spočívaj; ak nie, vráti sa k vám“ (Lk 10, 5-6).

Ponuka pokoja je jadrom posolania Kristových učeníkov. A táto ponuka je

adresovaná všetkým ľuďom, ktorí uprostred tragédií a násilí ľudských dejín dúfajú v pokoj. „Dom“, o ktorom Ježiš hovorí, to je každá rodina, každé spoločenstvo, každá krajina, každý kontinent vo svojej jedinečnosti a vo svojich dejinách; a predovšetkým je to každá osoba, bez rozdielu a diskriminácie. A je to aj náš „spoločný dom“: planéta, ktorú nás Boh poslal obývať a o ktorú sa máme starostlivo starať.

Toto je tiež moje pranie na začiatku nového roku: „Pokoje tomuto domu!“

Výzva dobrej politiky

Pokoj sa podobá na nádej, o ktorej hovorí Charles Péguy; je ako krehký kvet, ktorý sa usiluje rozkvitnúť uprostred skál násilia. Poznáme to: snaha získať moc za každú cenu vedie k zneužívaniu a nespravodlivosti. Politika je základným prostriedkom na budovanie občianskeho života a ľudských diel, no ak ju jej aktéri neprežívajú ako službu ľudskému spoločenstvu, môže sa stať nástrojom utláčania, marginalizácie a dokonca deštrukcie.

„Kto chce byť prvý“ - hovorí Ježiš - „nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých“ (Mk 9, 35). Ako zdôraznil pápež sv. Pavol VI.: „Keď sa berie politika na všetkých jej rôznych úrovniach - miestnej, regionálnej, národnej i svetovej - skutočne vážne, potvrdzuje to povinnosť človeka, každého človeka, uznať konkrétnu realitu a hodnotu slobodnej voľby, ktorá mu je daná, aby sa spoločne s druhými usiloval uskutočniť dobro mesta, národa, ľudstva“.

Politická funkcia a zodpovednosť predstavuje v skutočnosti trvalý výzvu pre všetkých tých, ktorí prijali mandát slúžiť vlastnej krajine, ochraňovať tých, čo v nej bývajú, a pracovať na vytvorení podmienok pre dôstojnú a spravodlivú budúcnosť. Ak sa

politika uskutočňuje na báze rešpektovania života, slobody a dôstojnosti osôb, môže sa stať skutočne znamenitou formou lásky k blížnemu.

Láska k blížnemu a ľudské cnosti: základ politiky slúžiacej ľudským právam a pokoju

Pápež Benedikt XVI. pripomenul, že „každý kresťan je povolaný na takúto lásku v zhode so svojím povolaním a podľa možnosti pôsobenia v pólis (meste). [...] Keď ho oživuje láska, angažovanosť za spoločné dobro má väčšiu hodnotu ako čisto sekulárne a politické úsilie. [...] Keď je činnosť človeka na zemi inšpirovaná a podporovaná láskou, prispieva k budovaniu toho univerzálneho Božieho mesta, ku ktorému smerujú dejiny ľudskej rodiny“. Je to program, v ktorom sa môžu nájsť všetci politici, nezávisle na ich kultúrnej alebo náboženskej príslušnosti, ktorí chcú spoločne pracovať pre dobro ľudskej rodiny a pritom praktizovať ľudské cnosti - spravodlivosť, rovnosť, vzájomný rešpekt, úprimnosť, čestnosť, vernosť - ktoré sú predpokladom dobrého politického konania.

vo Vatikáne 8. decembra 2018, krátené
zdroj: www.vaticannews.va

Zamyslenie na sviatok Panny Márie, Bohorodičky: Titul

Dnešná slávnosť nám dáva pevný bod, na ktorý sa dá celá mariánska úcta postaviť.

Je ním titul, pod ktorým práve dnes oslavujeme najdokonalejšie dielo Boha, Bohorodičku, ktorá je prvým ovocím Ježišovho diela vykúpenia.

Tento titul je základom celej úcty, ktorú Panne Márii prejavujeme. Negatívne vyjadrené to znamená, že ak by Mária nebola Bohorodičkou, neoslavovali by sme jej nepoškvrnené počatie, neslávili by sme nanebovzatie, nemali by sme Loretánske litánie ani ruženec, ba ani mariánske pútnické miesta po celom svete.

Takže čo to znamená, že Mária je Bohorodička? Veľmi jednoduchú, no pritom najtajomnejšiu vec - Boh, ktorý je večný, sa stal človekom v čase takým spôsobom, že sa počal a narodil z Panny. V mýtoch neraz čítame, že nejaký boh si zobral ľudskú podobu a potom všeličo vyvádza. No skutočný, pravý Boh urobil niečo, čo sa nedá vymyslieť. Stal sa skutočným, nie zdanlivým človekom. Aby nás zachránil od večnej smrti, z moci a rúk diabla.

Z úcty k tomuto tajomstvu pri slávení liturgie počas recitovania či spevu Vyznania viery sa pri slovách „a vzal si telo z Márie Panny a stal sa človekom“ hlboko ukladáme (*Všeobecné smernice Rímskeho misála* 137). Z úcty k tajomstvu, ktoré presahuje naše chápanie. Z úcty k tomu, že Boh vstúpil do prirodzeného sveta a stal sa jeho súčasťou (to je vlastne význam slova tajomstvo z pohľadu viery).

Možno si niekto povie, že Panna Mária

sa stala Bohorodičkou, lebo bola plná milosti, lebo Boh ju na to predurčil, lebo ju na to pripravil. Iste, to všetko je pravda. No dnes by sme si Pannu Máriu neuctievali, ak by k Božiemu dielu nepriložila svoju vlastnú vôľu. Ak by jej srdce a ústa nevyriekli „stať sa“.

A práve to môže byť v dnešný slávnostný deň pre nás veľkou inšpiráciou. Aj my sme totiž (každý jeden) pre Boha veľmi dôležití, sme povolaní k veľkým Božím dielam. No Boh k ich uskutočneniu potrebuje naše áno. Potrebuje, aby sme k jeho dielam priložili svoje ruky.

Aké diela chce Boh vykonať tento rok cez teba? Cez väčšinu z nás zdanlivo maličkosti - prebaľovať dieťa, robiť úlohy so školáčikom, každý deň chodiť do školy, do práce, variť, prať, plniť si povinnosti, starať sa o starých a možno aj chorých rodičov... No tiež chce, aby sme boli pripravení tiež na nečakané úlohy - priniesť útechu zomierajúcim, sprevádzať a potešovať trpiacich a smútiacich, s láskou prijať možno nečakané dieťa, znášať náhle kríže a bolesti... Ak budeme verní v malom, zvládneme aj to veľké.

Mária povedala áno na počatie Ježiša, no za tým jedným súhlasom nasledovalo množstvo ďalších, ktoré boli završené pod krížom. Mária sa nestala svätou jedným áno, ale celoživotnou cestou, ktorá sa tak ako naša skladala z mnohých drobností, maličkostí.

Pôjdeme v tomto roku Máriinou cestou? Sočami upretými na Ježiša?

zdroj: www.dcza.sk

Slávnosť Zjavenia Pána

Dnes máme pred očami evanjelium o ceste mudrcov. Keď sa na ich príbeh pozrieme, páči sa nám možno ich štedrosť: priniesli dary. Možno obdivujeme ich schopnosť klaňať sa neznámemu dieťaťu, na to treba pokoru. Možno sa nám páči ich nebojnosť a priamosť, s akou sa rozhodli nepočúvať Herodesa. Možno obdivujeme ich odvahu vykročiť: opustili miesto, v ktorom bývali a išli inam. Môžeme si predstaviť podmienky a zázemie, z ktorého vyšli. Iste sa nemali zle. Nechýbal im blahobyť a ani ľudia. Traja králi cítili, že hoci sa majú dobre, predsa im môže byť ešte lepšie. Že aj keď majú mnoho dobrých vecí, môžu mať viac. Traja králi sú ľuďmi, ktorí na svojej duchovnej ceste kráčajú od dobrého k lepšiemu. Oni sú ukážkou toho, akou cestou väčšina ľudí

prichádza k Ježišovi, oni sa vydali na cestu hľadania Boha. Dalo by sa povedať, že táto cesta je spolu s mnohými detailmi, ktoré sa na nej nachádzajú, vzorovou pre život každého človeka, ktorý chce nájsť Ježiša a postaviť svoj život pod Jeho vplyv.

Zameral by som sa iba na jednu časť tejto cesty, a síce na ich odchod z domu a na príchod do Betlehema. Mnohí z nás chceme opustiť život nejakej neresti, zloby alebo priamo hriechu. Traja králi ale nepatrili medzi túto skupinu ľudí. Oni patrili medzi tých, ktorí kráčali nie od zlého k dobrému. Toto je útek. Je to síce chvályhodný útek, ale predsa len útek. Traja králi neutekali. Oni nemali pred čím utekať. Oni kráčali smerom k lepšiemu, než to čo mali. Traja králi boli ľuďmi, ktorí kráčali od dobrého k lepšiemu. Boli spokojní s tým, čo dosiahli, ale vedeli, že jestvuje ešte niečo lepšie. A za tým šli. A v tomto sú nám nesmiernym vzorom. Toto je životný štýl, ku ktorému sme aj my volaní.

V príbehu o troch kráľoch je ešte jedna zaujímavá vec. Keď pozornejšie čítame evanjeliové rozprávania, zistíme, že hviezda, ktorá ich viedla sa objavila iba na začiatku ich cesty a potom zmizla. Znova sa objavila až na jej

konci, keď už cestovali z Jeruzalema do Betlehema. Toto určite nie je zanedbateľný detail. Pravdupovediac, je to vec kľúčová. Každý, kto sa chce vydať na cestu za Kristom, musí túto dôležitú vec zobrať do úvahy. Mudrci, len čo urobili rozhodnutie, že vykročia, hviezda spred ich zraku zmizla. A oni kráčali bez nej, bez jej vedenia, bez jej svetla. Boli odkázaní len na otázky, možno aj na blúdenie a nachádzanie cesty. Mnohí z nás vo svojom živote práve toto poznáme. Nech to bolo čokoľvek, pre čo sme sa rozhodli, priebeh je ten istý ako v prípade mudrcov. Najprv sa objavilo svetlo túžby za Kristom, za pravdou, za rozdávaním sa, za nejakým ideálom. Potom prišlo rozhodnutie. A zrazu svetlo zmizlo. A my sme museli bojovať,

pýtať sa, hľadať. Musíme byť silní, aby sme sa celým takýmto procesom nenechali znechutiť, alebo aby sme sa pod jeho ťarchou nerozhodli vzdať sa kráčania. Vzorom nám môžu byť „Traja králi“. Nesmieme byť preniknutí hrdosťou alebo pýchou, ktorá by nám bránila pýtať sa ľudí na

cestu, na smer alebo žiadať ich o radu. Dôležité je, aby sme kráčali vpred a to až do času, keď tma pomíne a na oblohe sa znova objaví hviezda, ktorú sme videli na počiatku. Ak sme však vytrvali, našli sme. Hviezda sa znova objavila, aby nás uistila, že sme kráčali správne. Že sme našli to, k čomu nás kedysi na počiatku pozvala.

Každý z nás je dnes volaný k tomu, aby nepostál, ale stále objavoval a hľadal cesty, ktoré sú ešte lepšie než tie, ktoré práve teraz vlastní. Drahí bratia, milé sestry, nech nás teda príklad mudrcov inšpiruje, aby sme sa nikdy neuspokojili s tým, čo sme už dosiahli, ale aby sme stále túžili po tom, čo je ešte viac než to, čo už máme. Prosme teda Pána, nech nám dá túto odvahu, aby sme nemali strach vykročiť a vydať sa za svetom. Amen.

brat Bartolomej, OP, krátené
zdroj: dominikani.sk

Úvaha o viere a krste

Hypotetická otázka: Ak by si nebol pokrstený, **dal by si sa dnes pokrstiť?**

V našich zemepisných šírkach sme takmer všetci boli pokrstení ako deti, na základe prania a viery našich rodičov. Ale ak by dnes bolo rozhodnutie na tebe, dal by si sa pokrstiť? Ak áno, prečo? Ak nie, prečo?

Ja by som sa určite dal. Po tom všetkom, čo som prežil s Ježišom, by som neváhal ani sekundu (dúfam). Veď keď sa obzriem späť na svoj život, nikto ma nikdy nemiloval tak verne ako on. Nikdy nezabudnem, ako som dostal pohľadnicu (bez podpisu odosielateľa) s textom: „Boh ťa miluje.“ Nebolo by to možno nič zvláštne, ale bol som vtedy ďaleko od Boha aj Cirkvi (Boh ani Cirkev ma však nikdy neopustili!). Roky som nepristupoval ku sviatostiam. Tá pohľadnica mi otvorila oči a pripomenula mi, že som milovaný aj vo vyhnanstve, ktoré som si sám zvolil.

Vďaka tomu, že ma Ježiš miluje, som neraz zakúsil dobrodenie spoločenstva Cirkvi - nielen pri liturgii, ale starostlivosť konkrétnych ľudí. A odpustenie hriechov - pre mňa to je obrovský dôvod pre to, aby som žil s Ježišom. Nepomohla mi nijaká psychológia, ale slová rozhrášenia, ktoré nado mnou vyslovil kňaz. Viem, nemal by som túto skúsenosť, ak by som nebol pokrstený, ale keby sa ma niekto pýtal, prečo by sa mal dať pokrstiť, určite by som mu to povedal ako jeden z hlavných dôvodov.

Keď som rozmýšľal nad nejakou súhrnnou odpoveďou na otázky, ktoré som položil v úvode, tak mi prišla na um veľmi jednoduchá odpoveď: „**Určite áno. Lebo Ježiš.**“ ☺

Moja otázka z úvodu má však okrem uvažovania každého osobne nad svojim krstom ešte jeden cieľ. Zámerne som napísal, že sme boli pokrstení ako deti. Ale v živote musí nastať taká chvíľa, keď **svoj krst prijmem**. Keď Bohu úprimne a s radosťou poďakujem za to, že som bol pokrstený ako dieťa, a poviem mu, že svoj krst prijímam. A toto má ďalekosiahle dôsledky. Vtedy sa vlastne stávam akoby dospelým veriacim. Už nie som kresťan preto, že to chceli

rodičia, ale preto, že to chcem ja. Je to chvíľa (niekedy to môže byť veľmi dlhá chvíľa postupného uvedomovania si vlastnej zodpovednosti), keď začínam vedome a dobrovoľne žiť s Ježišom. V šťastí i v nešťastí, v zdraví i v chorobe.

Takže ešte jedna otázka: **Prijal si svoj krst?**

Odporúčam každému pozrieť si *Katechizmus Katolíckej cirkvi* - učenie o krste. Sú to články 1212 - 1284. Je dobré pripomenúť si, čo všetko sme krstom dostali. Aby sme na otázku, prečo sme pokrstení (resp. prečo by sme sa dali pokrstiť dnes), odpovedali veľmi konkrétnym výpočtom darov, ktoré nám Boh v krste dal. Ako inšpiráciu ponúkam slová svätého Gregora Nazíanskeho: „Krst je najkrajším a najvznešenejším Božím dobrodením... Voláme ho darom, milosťou, krstom, pomazaním, osvietením, rúchom neporušiteľnosti, kúpeľom znovuzrodenia, pečatou a napokon každým najvznešenejším menom. Volá sa darom, lebo sa dáva tým, čo predtým nepriniesli nič; milosťou, lebo sa udeľuje aj vinníkom; krstom, lebo hriech sa pochováva vo vode; pomazaním, lebo je posvätný a kráľovský (takí totiž boli tí, ktorých pomazávali); osvietením, lebo je jasom a svetlom; rúchom, lebo zakrýva našu pohanu; kúpeľom, lebo obmýva; pečatou, lebo je zachovaním a potvrdením [Božej] nadvlády“ (KKC 1216).

Modlitba dňa jednej nedele nám pripomína, že ak sme sa zrodili z vody a Ducha Svätého, môžeme stále žiť sväto, lebo je s nami všemohúci a večný Boh. **Raduj sa, kresťan!**

Všemohúci a večný Bože, keď bol Ježiš Kristus pokrstený v Jordáne a vznášal sa nad ním Duch Svätý, slávnostne si vyhlásil, že je tvojím milovaným Synom; pomáhaj nám, svojim deťom, zrodeným z vody a Ducha Svätého, stále žiť podľa tvojej svätej vôle. Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.

zdroj: www.dcza.sk

Hľadanie jednoty po celý rok

Týždeň za jednotu kresťanov (18.-25.1.2020)

Tradičný termín konania Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov je na severnej pologuli od 18. do 25. januára. Tieto dni navrhol v roku 1908 Paul Wattson tak, aby modlitby prebiehali v dňoch medzi sviatkami sv. Petra (Katedra) a sv. Pavla (Obrátenie), čo im dodalo symbolický význam.

V celom svete sa my kresťania schádzame na modlitby za jednotu. Robíme to vo svete, kde korupcia, chamtivosť a nespravodlivosť spôsobujú nerovnosti a rozdelenia. V roztrieštenom svete naše zjednotenie v modlitbe mocne pôsobí.

Avšak ako jednotlivci i ako spoločenstvá sme často s p o l u p á c h a t e ľ m i nespravodlivosti tam, kde ako kresťania máme spoločne vydávať svedectvo o spravodlivosti a stať sa v zranenom svete nástrojom Božej uzdravujúcej milosti. Ako ľud Zmluvy ustanovenej v Ježišovi vieme, že z nebeskej hostiny sa budú tešiť tí, ktorí sú hladní a smädní po spravodlivosti a ktorí sú pre ňu prenasledovaní, pretože Boh im pripravil „v nebesiach ... veľkú odmenu“ (Matúš 5, 12). Kristova Cirkev je povolaná byť prvotinou tohto kráľovstva. Avšak keď ostaneme rozdelení, nedosiahneme tento cieľ a nebudeme znamením Božej lásky k jeho ľudu. Kajáme sa za nespravodlivosť, ktorá spôsobuje rozdelenia, no ako kresťania veríme v Kristovu moc odpúšťať a uzdravovať. A tak sa nachádzame zjednotení pod Kristovým krížom, prosiac o jeho milosť, aby bola prekonaná nespravodlivosť, a tiež o jeho milosrdenstvo napriek hriechom, ktoré spôsobili naše

rozdelenie.

Zamyslenia ôsmich dní a ekumenické slávenie sú zamerané na zvolenú tému. Na prehĺbenie našich úvah o jednote a spravodlivosti boli pozorne vybraté témy na každý deň.

Majú predstaviť zápasy, ktoré sú výsledkom nespravodlivých situácií. Deň za dňom, rok po roku, a predovšetkým počas Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov sa veriaci zhromažďujú, aby sa spoločne modlili, vyznávali svoju spoločnú vieru prijatú v krste, počúvali Božie slovo v Písmach a modlili sa spoločne za jednotu Kristovho tela. Keď tak robia, uznávajú, že Svätá Trojica je zdrojom každej jednoty a že Ježiš je Svetlom sveta a ponúkol svetlo života tým, ktorí ho n a s l e d u j ú . M n o h é

nespravodlivosti vo svete ich často zarmucujú alebo hnevajú, no nestrácajú nádej, ba sú povzbudení konať. Neboja sa nijakého zla, pretože Pán je ich svetlom a ich spásou a pevnou oporou v ich živote. Niekedy sa my kresťania príliš venujeme modlitbe a bohoslužbe, no už menej sa zaujíame o chudobných a ľudí na okraji spoločnosti. Niekedy sa v kostole modlíme a zároveň utláčame svojho bližného alebo vykorisťujeme životné prostredie. V Lukášovom evanjeliu nám však Ježiš pripomína, že vonkajším znakom pravého uctievania Boha je konať spravodlivo. Tvrdí odsudzuje tých, ktorí túto povinnosť zanedbávajú. Keď kresťania spoločne pracujú na tom, aby bolo počuť volanie chudobných a utláčaných, rastú tým v spoločenstve medzi sebou i s Bohom.

Modlitba

Bože vdov, sirôt a cudzincov,
 ty si nám ukázal cestu spravodlivosti.
 Pomôž nám nasledovať ťa na tvojej ceste a opravdivo ťa uctievať tým,
 že budeme konať spravodlivo.
 Daj, nech ťa ako kresťania spoločne uctieваме nielen vo svojich srdciach a myšliach,
 ale aj svojimi skutkami.
 Nech nám Duch Svätý pomáha a nech nás vedie,
 aby sme sa všade usilovali o spravodlivosť,
 a tak boli mnohí vďaka nášmu úsiliu posilnení.
 O to ťa prosíme v Ježišovom mene.
 Bože, naša opora,
 ďakujeme ti za tvoju milujúcu dobrotu;
 za to, že nás povzbudzuješ v časoch skúšok
 a v okamihoch temnoty nám ukazuješ svoje svetlo.
 Premeň naše životy, aby sme mohli byť požehnaním pre našich blízkych.
 Pomôž nám žiť jednotu v rôznosti ako svedectvo o spoločenstve s tebou,
 Otec i Syn i Duch Svätý,
 jeden Boh teraz i naveky. Amen.

zdroj: www.ekumena.sk

Novoročné požehnanie

Milosrdný a dobrý Bože, daroval si mi nový rok.
 Všetko nové nás priťahuje.
 Aj Ježiš hovoril o novom víne, ktoré treba nalievať do nových nádob,
 o novej zmluve, ktorú s nami uzatvára,
 o novom prikázaní, ktoré nám dal, o prikázaní lásky.
 V nových veciach tkvie prísľub slobody a diaľavy,
 otvorenosti a nádeje, no z nového sa veľmi rýchlo môže stať staré,
 keď sa objavia prvé flaky.
 A potom to už nie je skutočne nové.
 Požehnaj tento nový rok,
 aby ma priviedol do nových priestorov.
 Daj, nech moju dušu prežiarí pôvodný a ničím neskalený lesk
 a ochraňuj vo mne to nové a neporušené pred každou búrkou.
 Nedovoľ mi upadnúť do tých istých chýb,
 ale daj, nech si zachovám v sebe to nové.
 Myslím aj na všetkých ľudí, s ktorými sa v novom roku stretnem.
 Požehnaj naše stretnutia.
 Modlím sa za tých, ktorí sa boja toho,
 čo im prinesie nový rok.
 Boja sa, že prídu o prácu a nebudú mať z čoho žiť.
 Naplň ich srdce dôverou, že nezostanú sami,
 že ty sa o nich postaráš a pošleš im ľudí, ktorí im pomôžu vstať.
 Požehnaj náš svet a chráň ho pred katastrofami a vojnami.
 Daruj všetkým ľuďom nové srdce, srdce plné pokoja a lásky.
 Amen.

Zázrak Božieho milosrdenstva

Volám sa Mária a túžim vám povedať o láske Božieho milosrdenstva. Je to láska, ktorú si nikto z nás nevie ani predstaviť. Ona dvíha všetkých ľudí - aj najväčších hriešnikov a dáva im svoje srdce aj v poslednej chvíli, keď človek zomiera.

Ja som dotyk Božej lásky, milosrdenstva zažila, keď zomieral môj manžel. V manželstve sme žili 28 rokov. Posledný raz bol pri sv. spovedi, keď nám išla dcéra na 1. sv. prijímanie. Potom nasledovalo 20 rokov prázdnoty, bez kostola a sv. spovedí. Do kostola išiel len vtedy, keď sme boli u jeho rodičov, aby nenadávali. Posledné roky manželstva boli ťažké: nadávky, ponižovanie, iné ženy a k tomu ešte alkohol a choroba.

Keď ostal ležať v posteli, prosila som ho, aby sa vyspovedal, ale on povedal, že nikoho nezabil. V januári 2010 bol operovaný na pankreas (mal veľký tumor a silnú cukrovku). Lekári hovorili, že operáciu neprežije, lebo je náročná. Po operácii mi povedali, že ak sa preberie, tak mu dávajú týždeň života. Vtedy som veľmi prosila Boha, že ak existuje a má ma trochu rád, aby nedopustil, aby sa môj manžel nezmieril s Ním, s deťmi, rodinou. A mňa, keď aj bude neznášať do konca života, ja to prijímam. Len nech Boh stojí pri mne a dáva mi silu. Po operácii manžel žil ešte rok. Bol to ťažký rok. Bolo v ňom toľko nenávisti a zloby, že som musela odísť s deťmi bývať do podnájmu. Každý deň som sa modlila a každé sväté prijímanie som obetovala za manžela. Keď som kráčala k sviatosti, rozprávala som Pánovi v duchu, že teraz tu kráča môj manžel, v mojom srdci a prijíma Ho s láskou, tak ako som to cítila v srdci ja. Pred Vianocami sa jeho

zdravotný stav veľmi zhoršil, potreboval pomoc, a preto som sa vrátila naspäť k nemu. Vtedy to boli ťažké chvíle, často som bojovala sama so sebou. Keď som prichádzala z práce domov, len čo som otvorila dvere, hneď na mňa spustil, že čo tu chcem, načo sem idem a hrozné vulgárne nadávky. Ale ja som vedela, že keď mu nepomôžem, nepodám mu jedlo, neopravím posteľ, nepôjdem s ním v noci na toaletu, nepomôže mu nik iný a sám sa už o seba nevládal postarať. Ako by som ho mohla nechať len tak? Nedokázala som to! Viete, aké

boli moje prvé myšlienky? Boli to slová sv. Jána XXIII., ktoré som počula vo filme o ňom. Keď ho zvolili za pápeža, opýtal sa kardinálov: „Viete, čo by mal mať pápež?“ „Pokoje,“ odpovedal im, „lebo z pokoja vychádza všetko.“

Aj ja, keď som vchádzala k manželovi do bytu, stále som sa v duchu modlila: „Bože, požeň ma. Pokoj, len nech v mojej duši vládne pokoj, Boží pokoj.“ A tak som aj napriek všetkým nadávkam a ponižovaniu vošla dnu, usmiala sa na manžela a

pozdravila ho. Ak nadával ďalej, v duchu som sa modlila Zdravas' Mária, až sa pomaly utíšil. Okrem modlitby mojím veľkým povzbudením boli aj slová, ktoré som nachádzala v knihe Nasledovanie Krista.

Hneď po Vianociach musel ísť do nemocnice. Veľmi som túžila, aby sa vyspovedal a zmieril s Bohom. Kňaz bol pri ňom 3x, ale on sa nevyspovedal. Bol deň pred slávnosťou Zjavenia Pána. Večer som išla na sv. spoveď. Mala som veľkú túžbu spovedať sa ústami a srdcom môjho muža. Kňaz mi povedal, že sa to nedá, hoci som to vedela. Veľmi som sa bála, že ráno už nebude medzi živými. Ráno som vstala a išla do nemocnice.

Keď som prechádzala okolo nášho kostola, práve začínala sv. omša. Tak som zostala. Do nemocnice išla so mnou aj moja dcéra a švagriná. Keď sme prišli k posteli manžela, švagriná mi ukázala jeho nohy. Mal ich čierne. Zľakli sme sa, že skonáva. Išla som k sestričke, aby mi poradila, kde nájdem kňaza. Odpovedala mi, že pred chvíľou od neho odišiel. Povedal, že to bola úžasná sv. spoveď a že toľko ľútosti a úprimného vyznania ešte v človeku nevidel. K tomu ešte aj v rádiu bola pustená sv. omša.

Išla som naspäť do izby. Otvorila som tašku a navrchu som mala obrázok Božieho milosrdenstva. Položila som ho k jeho rukám (on to nemohol vidieť, lebo ležal). Z vrečka som vybrala ruženec a kľakla som si k jeho posteli. Zobrala som jeho ruku do svojej a vtedy som povedala Pánovi: „Teraz sa nemodlím ja, ale modlí sa to môj muž. Len používa moje ústa, lebo on už nevládze.“ Keď som sa pomodlila korunku Božieho milosrdenstva, sadla som si k jeho posteli na stoličku. Vtedy si on sám položil obrázok Božieho milosrdenstva do pravej ruky medzi prsty a zdvihol ruku (aj s obrázkom) a opýtal sa ma: „Ako ja pôjdem hore?“ Moja prvá myšlienka letela k Panne Márii. Prosila som ju, aby mi dala len troška z tej sily, ktorú mala pod krížom svojho Syna. Aby som svojho muža vypravdila s pokojom a láskou, ako to spravila ona. Hoci ona to mala ešte ťažšie, lebo jej zomieral syn a mne manžel. Nevieť vám opísať ten pocit, čo ma vtedy naplnil. Cítim to dodnes. V srdci som cítila pokoj, lebo som vedela, že sa zmieril s Bohom, vyspovedal sa. Na jeho otázku som mu odpovedala, aby dôveroval Pánovi. On mu už svieti na cestu, bude ho sprevádzať na ceste DOMOV. A že v tejto chvíli si vymeníme úlohu: Teraz on bude dávať pozor na mňa a nie ja na neho.

Do nemocnice prišiel aj náš syn. Kľučal pri posteli svojho otca a s láskou sa s ním rozlúčil. Rozlúčila sa aj naša dcéra. Takže sa pred odchodom DOMOV zmieril s deťmi a s rodinou. Aj moja sestra vtedy prišla z Čiech,

keďže mali stretnutie zo školy, a bola pri manželovi asi dve hodiny. Takisto aj môj brat, lebo doviezol môjho syna k otcovi.

Manžel mal veľké bolesti. Viem, že Panna Mária stála pri mne. Ona mi dávala správne slová do úst. Hladkala som ho po čele. Hovorila som mu o Ježišovi, že aj on odišiel z tohto sveta k svojmu Otcovi vo veľkých bolestiach a mukách; aby tú bolesť obetoval Pánovi a vydržal to - stojí to za to. Rozprávala som mu, že má nádherný odchod z tohto sveta. Sprevdávajú ho totiž traja králi. Ide DOMOV k Otcovi v kráľovskom sprievode.

Kedy prekonal nenávisť ku mne? Až keď mu Pán odňal reč a nemohol rozprávať. Vtedy zdvihol ruku a pohladil ma po chrbte. Bolo to nádherné, plné citu, lásky a poďakovania. Hoci ja som sa zľakla, že ma chce udrieť.

Posledné minúty pred jeho odchodom som sa mu mohla ešte poďakovať za spoločné roky manželstva. Prosila som ho o odpustenie, ak som mu ublížila. Povedala som mu, že mu odpúšťam a odpúšťam aj tej žene, čo vstúpila do nášho manželstva. A prosím Boha, aby jej tiež odpustil. Pochopila som, že môj manžel bol pre mňa nádherným darom z neba. Cez môjho manžela ma Pán pretváral a učil láske a odpusteniu.

Náš Boh po roku splnil všetko, o čo som ho prosila. Manžel sa zmieril s Bohom, deťmi, s rodinou. A mňa naozaj neznášal do konca života, ale pár minút pred odchodom DOMOV sa manželova nenávisť voči mne zmenila na lásku. Stálo za to modliť sa každý deň po dlhé roky za svojho manžela a prosiť o jeho obrátenie. Po 20 rokoch sa vyspovedal 6 hodín pred smrťou.

Učme sa každý deň všetko odovzdávať do Božieho milosrdenstva, do Božej lásky, lebo Boh je láska, pokoj a dobro. Kto miluje lásku, miluje Boha. Kráčať s ním a ďakovať Bohu za utrpenie. To je láska. Jeho milosrdenstvo nikdy nesklame.

Mária
zdroj: modlitba.sk

Kráľ všetkého vtáctva

Raz jeden gazda našiel v lese zranené orlie mláďa. Odniesol ho domov, liečil ho a dal na dvor medzi sliepky. Mladý orol s nimi hrabal zem a podobne hľadal červíky. Kikirikál a kotkodákal. Dokonca sa naučil aj trepať krídlami ako ony. Šiel okolo drevorubača spýtal sa gazdu:

„Prečo je orol, kráľ všetkého vtáctva, zavretý na dvore so sliepkami?“

Statkár odpovedal:

„Našiel som ho v lese zraneného. No priučil sa správať len rovnako ako sliepky. Lietať sa nenaučil. Osvojil si spôsoby, aké majú sliepky, a preto už nie je orlom.“

Drevorubač odvetil:

„Je od teba chvályhodné, že si sa ho ujal a vyliečil ho. Prežil vďaka tvojej pomoci a na dvore zapadol medzi ostatných.“

Ale napriek tomu všetkému má stále srdce orla a určite je schopný sa naučiť lietať. Čo keby sme to vyskúšali?“

„Nerozumiem ti. Keby chcel lietať, tak už by to urobil. Ja mu v tom nebránim.“

„Máš pravdu. V lietaní mu nebrániš. Je to však orol, tak čo keby sme ho skrátka lietáť naučili?!“

„Prečo na tom tak trváš? Veď sa správa ako sliepky, už to nie je orol. Čo sa dá robiť?! Niektoré veci sa jednoducho zmeniť nedajú.“

„Je pravda, že sa v posledných mesiacoch správa ako sliepka. Ale zdá sa mi, že sa príliš sústreďíš na jeho ťažkosti s lietaním. Prečo by sme sa teraz nezamerali na to, že má orlie srdce a možnosť naučiť sa lietať? Namiesto ťažkostí uvažujme o možnostiach. Dajme mu šancu. Vyskúšame

to?“

„Dobre.“

Druhý deň vzal spokojný drevorubač orlíča nežne do rúk, odniesol ho na neďaleký kopec a povedal mu: „Tvoje miesto je na nebi, nie na zemi. Roztiahni krídla a leť! Dokážeš to.“

Ale orol sa nedal presvedčiť. Bol zmätený a akonáhle dole uvidel sliepky, zoskočil k nim na dvor. Drevorubač sa však nenechal odradiť. Skúsil to s ním znova. Prešiel s ním kus cesty a došli k útesu. V diaľke boli krásne hory. Muž mu nahlas, ale jemne povedal:

„Neprekvapuje ma, že máš strach. To je normálne. Ale uvidíš, že sa to oplatí skúsiť. Prekonáš ohromné vzdialenosti, spriatelíš sa s vetrom a spoznáš srdce ostatných orlov.“

Orol sa rozhladol.

Najprv sa pozrel do rokliny a triasol sa od strachu, no potom vzhliadol k nebu. Ešte nikdy nelietal. Možno zahynie. Možno by sa mal vrátiť späť. Potom ho muž zdvihol hore a nežne pohladil.

„Nepozeraš sa dole,“ povedal mu muž.

„Pozeraš sa hore, k nebu. Chod' za slnkom. Daj do toho trochu viery.“

Mladý orol pomaly roztiahol krídla a s víťazným výkrikom sa vzniesol k nebu.

Na farmárovom dvore začuli sliepky triumfálny výkrik, ktorý stúpал až k nebesiam. Roztriaslo sa im perie a pozerali sa na seba úplne bez slov. Vo vnútri srdca dúfali, že im raz orol rozpovie, aké nádherné je vzlietnuť k výšinám.

zdroj: modlitba.sk

Večera v nebi

V nebi pripravili najväčšiu hostinu všetkých čias. Každý blažený obyvateľ neba mal vyhradené miesto pri stole, označené pozlátenou menovkou. Na slávnostné otvorenie „nových nebies a novej zeme“ prišli naozaj všetci.

Bola to chvíľa, na ktorú sa čakalo od večnosti.

Z anjelských kuchýň sa šíрили tie najúžasnejšie, najlákavejšie a najlahodnejšie vône. Aj svätí pustovníci, hoci sa tvárili, že nič necítia, netrpezlivo čakali na okamih, keď sa začne hodovať.

Lenže Ježiš sediaci za vrchstolom nijaký pokyn k začiatku hostiny nedal.

Všetci mlčky čakali.

Na čo Ježiš čaká? Prečo sa ešte nezačalo?

Vtedy sa otvorili veľké pozlátené dvere, ktoré sa zdali zavreté navždy, a váhavým krokom vošiel muž so smutným pohľadom.

Ježišova tvár sa rozžiarila, otvoril náruče a ponáhlal sa mu v ústrety so slovami:

„Judáš, priateľ môj, čakali sme už len na teba!“

Krátke ignaciánske modlitby

Vezmi, Pane, a prijmi

celú moju slobodu,

moju pamäť, môj rozum

a celú moju vôľu.

Všetko, čo mám a čo vlastním,

ty si mi to dal.

Tebe, Pane, to vraciam,

všetko to je tvoje,

nakladaj s tým celkom

podľa svojej vôle.

Daj mi len svoju lásku a milosť,

lebo tá mi stačí. Amen.

Večné Slovo, Jednorodený Syn Boží,

nauč nás pravej veľkodušnosti.

Nauč nás tebe slúžiť,

ako si to právom zasluhuješ.

Aby sme dávali a nepočítali,

aby sme bojovali a nedbali na rany,

aby sme pracovali a netúžili po odpočinku,

aby sme sa obetovali

a nečakali inú odmenu ako vedomie,

že sme splnili tvoju svätú vôľu. Amen.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.